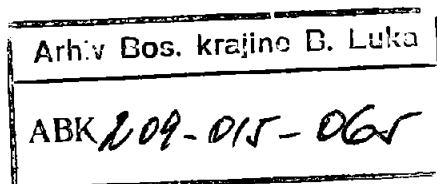

Biografski podaci

1. Mandžuka (Osina) Sulejman.

2) rođen 10 januara 1917 u Kupresu

3) sūtro - sopstveništvo (poljoprivreda)

4. Mjesto boravka i vrijeme:

a) Prije rata u Beogradu - od sept. 1936 do samog rata

b) Za vrijeme rata u B. Luci - od 23 juna 1941 - septembra 1944 g.

c) Poslije rata u Sarajevu (5 aprila 1945 - 2.5.1949), B. Luci, Jajcu i Bugojnu.

5) Školovanje. Gimnaziju završio u Sarajevu sept. 1936 g. Od septembra 1936 g. studirao biologiju u Beogradu sve do rata.

6) Zanimanja:

Prije rata student, u toku rata na ilegalnom radu (radio u trgovini), a poslije rata oficir OZNA-e, a zatim službenik (inspektor Kontr. komisije B.H.) sč. rač. privrednih organizacija, načelnik odjeljenja finansija bivšeg Bera Jajca i direktor Komunalne banke u Bugojnu.

7. Politička aktivnost:

a) Prije rata još kao gimnazijalac uključio sam se u napredni stadi pokret, da bi kao student bio aktivni član „narodne studentske omladine“ učestvovao sam u svim akcijama naprednih studenata beogradskog univerziteta. Bio sam član uprave i radio u stud. zadruzi „Samopomoć“, te aktivno sudjelovao u radu Udruženja bosanskih studenata „Petar Kočić“. Preko ferijala prikupljao omladinu u rodnom mjestu i organizovao make godine „studentskih zabava“ koje su bile poznate u blizjoj okolini radi naprednog razvijanja. Organizovano su dolazile grupe napredne omladine iz obližnjih gradova (Livno - Latović, Kutleša, Mihaljević; Duvno - Đorđević, Đorđević, Đorđević; Bugojno - Bušatlija i dr.). Prije rata pretrpio sam tri puta i kratak vrijeme sam hapšen 2 puta i to u vezi decembarskih izbora 1938 g. i u vezi Otvorenog pisma bosansko-hercegovačkih studenata. Radi takvog rada, odmah po izbijanju rata Humačić - SSRS morao sam bijeliti iz rodnog mjesta jer mi je zaprijetila neposredna opasnost hapšenja i likvidiranja.

U B. Luci sam sreo nar. heroja Mahmuta Bušatliju az „Duš“. Sa njim sam ilegalno radio u vezi pripreme za ustanka. On me je jula 1941 godinio primio u članstvo KPJ i ostavio na ilegalnom radu. Po part. radatku ostao sam u B. Luci, sve do septembra 1944 godine. Kada je neprijatelj krenuo 1942 godine uopio pla razbije part. organizaciju, aktivno sam radio na njeinoj obnovi. Krajem 1942 ili početkom 1943 g. bio sam

bizans za sekretara Oblasnog komiteta, na kojoj dužnosti sam bio do
maja 1944 godine. I naobio sam bio član M.K. i to kao potpredsjednik
OZU za B. Luku. Zbog za sekretara M.K bio je potvrđen od strane Okruž-
nog komiteta za Kozaru (Miloš Stojaković), od koga sam i dobio ilegalni
mogućnost „Banalučani 2“

Poslije definitivnog izlaska na oslobođenu teritoriju bio sam oficir
OZU za B. i Z. i to u Jajcu, Livnu i na oslobođenju Sarajeva u Sarajevu.

U toku rata mojom kapšom, ali sam kao samostalni u nekoliko mahova
prošao od neprijatelja o čemu sam bio obavješten. Jednom me pretresao
je kuća mog rođaka u kojoj sam steko vrijeme stanovala i to dva
puta za jednu noć.

Poslije rata bio sam sekretar part. organizacije Ministarstva soc.
politike i zaradje B. i Z. i član Komiteta ministarstva u Sarajevu.
Tako J.B. a imao sam duži period, a onda sam član SK-a

Amorav

Dragi Lukaću,

na tvoje savjete boraca šaljem vam biografije podnete. Slobodan
sam priložiti i izjave glavaš kod. Kopov vrtoviji vjerujući da može
poslužiti u rasvjetljavanju i utvrđivanju činjenica.

4. XI. 67

U drugomski pozdrav

Amorav

Zbog neprijateljske agresije imamo se sva njena krivica.
U B. Luku su mi dali neprijateljsku agresiju. Amorav

(74)

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 209-05-065

I Z J A V A

Druga Manduku Sulejmana poznajem od maja 1943 godine, kada sam kao član KPJ došla iz Maslovara u Banja Luku na ilegalni rad. Bila sam upućena po zadatku Oblasnog komiteta u neoslobođenu Banja Luku radi uspostavljanja čvrstih veza sa partijskom organizacijom grada, a koje su veze poslije puča a naročito provale Zage Blažić bile nestalne i nesigurne. Na tom zadatku ostala sam u Banja Luci šest mjeseci. Kroz to vrijeme direktno sam održavala vezu sa drugom Mandžukom a kontaktirala sam sa njime kao sa sekretarom Mjesnog komiteta. On mi je podnosio izvještaj o radu i situaciji Banjalučke partijske organizacije. Isto tako iznosio je mjere koje Mjesni komitet poduzimao da se partijska organizacija učvrsti u tada teškim uslovima ilegalne borbe u Banja Luci. Situacija je bila otežana, naročito kada je neprijatelj provalama uspio da razbije ranije mjesno rukovodstvo. Na osnovu toga, slala sam izvještaje Okružnom odnosno Oblasnom komitetu partije i to prema mogućnostima veza.

Drug Mandžuka je sabirao materijale o neprijatelju, njegove namjere i kretanje jedinica i to je preko mojih veza slalo do partizanskih jedinica u centralnoj Bosni. Komitet koji je drug Mandžuka vodio uspješno je organizovao novčanu i materijalnu pomoć porodicama boraca i interniraca. Znam da su neke porodice primale stalnu i obimnu pomoć. Isto tako znam, jer sam imala uvid u njegovu aktivnost kao sekretara komiteta, da je ljudstvo za NOV i materijal organizovano otpremao i to uglavnom za Kozaru. Inače Mjesna organizacija imala je tada stalniju i čvršću vezu sa partijskim organizacijama na Kozari.

U toku svoga rada u Banja Luci stekla sam puni uvid u rad Mjesnog komiteta i konkretno druga Mandžuke. Poznato mi je da je preko tog Komiteta i druga Mandžuke otpremana pošta koju sam ja ranije -poslije puča 1942 godine iz Centralne Bosne slala preko Banja Luke za drugu Starog i rukovodstvo u "rajini. ~~Komitetu~~ Poštu je primao pod šifrom "žuta i plava" i to uspješno prebacio do označenih mjesta. Drug Mandžuka me je u jesen 1943. godine obavijestio da policija traga za "plavom", kako se to odnosilo na mene, jedno vrijeme sam se krila, a kasnije po oslobodjenju prebacila na oslobođenu teritoriju. Po mom odlasku iz Banja Luke podnijela sam izvještaj lično drugu Starom o radu banjalučke organi-

zacije. Koliko mi je poznato veza je i dalje održavana a saznala sam da je drug Mandžuka po pozivu druga Momira Kapora izlazio kasnije na Poniju.

Na osnovu ličnog uvida kroz taj period kada sam bila u uskoj vezi sa Mandukom, dobila sam utisak da se zalagao i savjetno odnosio u izvršavanju zadatak. Isto tako pokazivao je punu inicijative i ispoljavao je iskustvo dobrog ilegalnog partijskog radnika. Ovo je za mene bilo važno, jer sam ja u p gledu ilegalnog rada bila bez iskustva, što bi se meni bez iskustva i pomoći druga Mandžuke sigurno osvetilo.

Iz kontakata sa njime utvrdila sam da je bio dobar poznavao prilika u Banja Luci i da je to doprinjelo uspješnom izvršavanju zadatka Komiteta kojeg je on vodio.

Na osnovu svega izloženog za navedeni period njegovog ilegalnog rada kada je rukovodio sa organizovanim radom za NOP, mogu da tvrdim da ga treba uključiti u sastavni dio njegovog cjelokupnog aktivnog učešća, i rada, na osnovu kojeg polaže pravo na "Partizansku spomenicu 1941 godine".

Izjavu dala

Glavaš Viktorija

nosilac Spomenice 1941.br.28099

Sarajevo, 6.III 1962.g

Viktorija

Da je gornju izjavu dala dala drugarica Glavaš Viktorija i vlastoručno potpisala ovjerava

Sekretar

Savjeta za soc.politiku NRBiH

Leon Fliker

Leon Fliker

